

VECKOBLADET

Organ för Vänsterpartiet i Lund

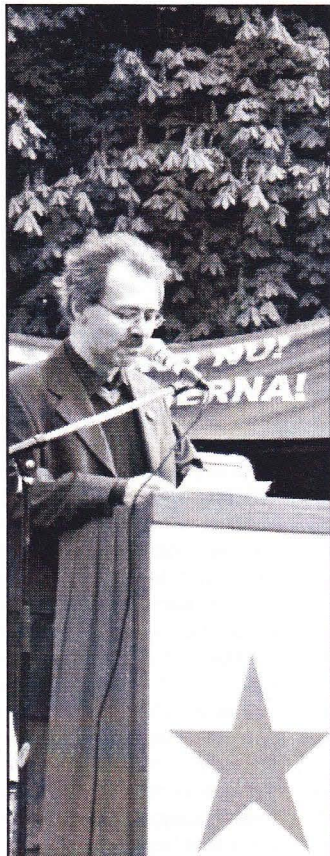
Utkommer fredagar

30:e årg. 2004

Fredag 7 maj

16

Veckobladet ska aktivt verka för att inkludera alla medlemmar i sitt arbete, hålla en god kamratlig ton och motverka den underordning som bland andra arbetare, kvinnor och lågavlönade utsätts för.

Mötesdeltagare!

Nedan refereras delar av det tal Mats Olsson höll vid Vänsterpartiets 1 maj-demonstration i Lund.

Vänsterpartiet, socialdemokraterna och miljöpartiet erövrade majoriteten i Lunds kommunfullmäktige för ett och ett halvt år sedan. Vi hade vunnit valet på en stark vänsterkritik av borgarnas sätt att sköta Lund. Efter segern sammanfattade de tre partierna gemensamt sina viktigaste krav i 34 punkter. Det är ett ambitiöst program för att utveckla välfärdspolitiken i Lund.

Då är väl allt frid och fröjd: de rödgröna har makten i både riksdag, region och kommun. Vi kan veckla ihop banderollerna och gå hem. Men tyvärr är det inte så enkelt. Valsegrarna är bara delsegrar. Striden står nu om programmens förverkligande, om att leva

upp till det vi har gått till val på, om att verkligen genomföra det som vi fått folkets förtroende att genomföra.

Trots en kärv ekonomi har det rödgröna samarbetet i Lunds kommun hittills gått ganska bra. Vi har påbörjat den största kvalitetsutvärderingen på förskolan någonsin. Till och med i år har vi tillfört 22 miljoner kronor för att minska barngruppernas storlek, och detta ger nu konkreta resultat. Men satsningen måste fullföljas under det kommande året, och målet får inte devalveras: maximalt 16 barn i tre-fem-årsavdelningarna och 11 barn i småbarnsavdelningarna.

De rödgröna avskaffade från och med detta läsåret skolmåltidsavgifterna på gymnasieskolan. Borgarna har samfällt lovat att återinföra dem så snart de kan. Låt oss gemensamt se till så att de aldrig får chansen. Borgarna i Lund gråter krokodiltårar när vi minskar den kommunala subventionen av kommersiell verksamhet, men tvekar inte en sekund att låta Lunds skolelever betala för skolmaten. Skäms, borgare!

Lund har av tradition mycket bra skolor. De goda resultaten beror dels på föräldrarnas utbildningsnivå, men också på att Lund satsar mycket pengar per elev, speciellt på grundskolan. Det skall vi fortsätta att göra. En god och demokratisk skola är det bästa medlet mot segregation och social orättvisa. Att skära ner på undervisningsresurserna skulle vara ett direkt brott mot 34-punktsprogrammet.

Lunds rödgröna majoritet har också på allvar tagit fatt i bostadsbyggandet. Borgarna tillämpade en låt-gå-politik och knäfull villigt för en loj och ointresserad marknad som knappt höll styrfart. Borgarnas icke-politik är nu ett minne blott. Det projekteras som aldrig förr, och vi hoppas på byggstart för cirka 1 000 nya bostäder från och med i höstas och under 2004, varav hälften är hyresrätter och studentlägenheter.

Att återupprätta en social bostadspolitik är en av vår tids stora utmaningar, som vi inte kommer att klara ensamma i kommunerna. Det krävs förbättrade subven-

tioner för bra och billiga hyresrätter, ett effektivt och permanent stopp för ombildning av hyresrätter till bostadsrätter, samt att en bostadsanvisningslag införs som tvingar privata hyresvärdar att ta ett socialt ansvar. Detta skulle också möjliggöra införandet av kommunala bostadsförmedlingar värda namnet.

Problemet är att alla sociala ambitioner och målsättningar nu konfronteras med en iskall ekonomisk situation i kommuner och landsting. Under förra mandatperioden genomdrev regeringen kraftiga sänkningar av statsskatten som framförallt gynnade medel- och höginkomsttagare. För den som tjänar 25 000 kronor per månad sänktes inkomstskatten med 1 100 kronor i månaden bara under åren 2001 och 2002. Så länge högkonjunkturen fortsatte gick det någorlunda ihop ändå eftersom de totala skatteintäkterna ändå ökade. Så är det inte längre.

Ingen kan förneka att vänsterpartiets har haft framgångar i budgetförhandlingarna med regeringen, och att det hade sett betydligt värre ut om vänstern inte varit med. Men vi som arbetar med välfärdspolitikens konkreta förverkligande i kommunerna och regionen kan lika säkert säga: det räcker inte! Samtidigt som vänstern lyckas förhandla fram 4 miljarder i riktade insatser till kommunerna undergrävs kommunernas intäkter med lika mycket på grund av minskade skatteintäkter.

Vad som krävs är ett avgörande trendbrott i ekonomiseringen av välfärdspolitiken, och den enda lösningen är lika enkel som den är självklar: vi skall gemensamt och solidariskt, via skattedelen betala vad som krävs för att skapa ett anständigt samhälle. Detta är socialismen i praktiken. Från var och en efter förmåga, åt var och en efter behov.

Lunds kommun har hittills tappat cirka 100 miljoner kronor i intäkter. Inför år 2005 står vi i en konkret valsituation, som kommer att avgöra den rödgröna majoritetens framtid. Avgörandet kommer faktiskt att ske nu i maj månad. Kommunstyrelsen lägger sitt budgetförslag den 3 juni.

Det ena alternativet är att bokstavligt kasta 34-punktsprogrammet i papperskorgen, och i stället inleda ett nedskärningsprogram inom vård, skola, omsorg och kultur.

Mötesdeltagare!

Jag kan här och nu deklarerat att detta sker i så fall utan vänsterpartiet. Inom vårt parti är vi fortfarande så pass naiva så att vi tror att man skall hålla vad man lovat, och att man skall göra det man sagt att man skall göra. Om socialdemokraterna i Lund väljer att genomföra en borgerlig nedskärningspolitik är det lika bra att de redan nu kontaktar och försöker komma överens med ett eller flera borgerliga partier. Vi ställer inte upp!

Nolltolerans mot rasism

AV ROBERT NILSSON

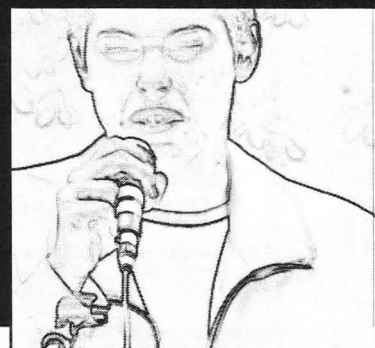
Vänsterpartiet och Ung Vänster tågade även i Helsingborg, trots provokationer från rasister och högerextremister. För bara ett år sedan brändes Vänsterpartiets lokal ned – den utpekade gärningsmannen var en del av den högerextrema rörelsen i Helsingborg. Politiska aktivister (främst på vänsterkanten) har länge fått utstå förfölje, hot och våld.

Helsingborgspolisens har länge uppvisat arrogans och bristande omdöme då man vägrat ta aktivisters oro på allvar. Vänstern i Helsingborg har istället fått ta saken i egna händer och skydda sig efter förmåga.

Det var för att kamrater från hela Skåne solidariskt ställde upp som 1 maj-firandet i Helsingborg kunde avlöpa lugnt och ordnat. Strax under hundra personer slöt upp i tåget, och nära tvåhundra lyssnade på tal av Gudrun Schyman (v), Peter Ahlbom (v) och Joel Pahlén från Ung Vänsters förbundsstyrelse. Teman för talen var jämställdhet, nej till friskolor och folkets seger över eliten i förra årets EMU-omröstning. Kenny Hjalte från Ung Vänster Helsingborg avslutade med en uppmaning till fortsatt kamp mot rasism.

Bilder från 1 maj • Lund 2004

Mänskliga rättigheter, socialism, solidaritet

AV ANDERS NEERGAARD

Just nu pågår ett arbete inom partiet med att ta fram en plattform/program för internationell solidaritet. En ordentlig och levande diskussion och utarbetat program känns alltmer behövligt. Det finns några centrala frågor som jag menar ett program behöver ta sig an, även om svaren knappast kan bli heltäckande. Vad är förhållandet mellan globalisering och imperialism och vilken roll spelar Sverige? Vad är socialism och hur hänger det samman med mänskliga rättigheter? Hur förhåller sig folkrätten till de mänskliga rättigheterna? Vilken roll skall vänsterpartiet spela i kampen för socialism, mänskliga rättigheter och internationell solidaritet?

Ibland känns det som att vi håller på att tappa vår vision om att socialism är möjlig och att socialism är något bra även om det inte löser alla mänsklighetens problem. Istället för socialism talar vi alltmer om mänskliga rättigheter och menar allt tydligare politiska rättigheter. Det börjar, anser jag, smyga in sig en farlig uppgivenhet om vår och socialismens möjligheter. En uppgivenhet jag tror i mycket bottnar i en ideologisk vilsenhet.

Efter dessa få rader vill jag genast förtydliga mig – det behövs för

att jag åtminstone skall missförstås på rätt sätt – jag är anhängare av civila och politiska rättigheter. Jag använder dem i mitt vardagliga arbete som forskare och kanske än mer i mitt vardagliga politiska arbete – jag använder dem nu medan jag skriver dessa rader. Att bedriva vänsterkamp är ofta just att använda sig av civila rättigheter som mötesfrihet och politiska rättigheter. Något som socialister ofta med liv som insats fått kämpa sig till. Jag är dock alltmer övertygad om att vänstern och vi som parti tappat styrkraft i vår kamp för mänskliga rättigheter. Vi har alltmer börjat närma oss en politik som underordnar alla andra rättigheter de civila och politiska.

För några år sen hade vi en nyttig diskussion i Sverige om relativiseringen av olika rättigheter. Inte minst inom FN-systemet finns en farlig tendens att likställa de friheter som bär upp demokratin (rätten att tala, tänka, rösta) med olika lika typer av sociala krav (rätten till arbete, bostad, fritid med mera).

Publicerad i DN den 11 januari 2003, Varning för Rädda Barnen, Peter Wolodarski, ledarskribent

Citatet ovan speglar väl den borgerliga synen på mänskliga rättigheter. För dem är, i bästa fallet, mänskliga rättigheter samma sak som politiska rättigheter. Jag skriver i bästa fall, mot bakgrund av den mycket selektiva och ensidiga tolkningen av politiska rättigheter som alltför ofta är den borgerliga praktiska politiken. En selektivitet som under senare år bäst exemplifierats av när Sydsvenskan på ledarsidan stödde en statskupp mot en demokratiskt vald statschef – Chavez i Venezuela (på samma sätt som borgerlig media stödde Pinochets kupp i Chile 1973).

Det borgerliga försvaret för mänskliga rättigheter är således fel på två punkter. På ett principiellt plan är mänskliga rättigheter reducerat till politiska och civila rättigheter och i konkret politik brukar det finnas mod bland borgerlig media och politiker att därutöver stödja statskupper och utländska invasioner mot folkvalda regimer. Det finns naturligtvis en någorlunda logisk koppling mellan deras principiella ställningstagande och deras mer dubiösa praktik – och det stasas försvaret av klassprivilegier, patriarkat och en närmast öppen rasism.

Tyvärr har vänstern ofta formulerat sina visioner utifrån den borgerliga synen på mänskliga rättigheter. Det har ibland inneburit att civila och politiska rättigheter av vänstern inte fått det försvar de är värda. Det har alltmer också inneburit att vänstern kommit att till dels ta över den borgerliga synen på mänskliga rättigheter men då utan den selektiva praktiken. Jag vill hävda att båda dessa positioner är fundamentalt felaktiga.

En socialistisk praktik baserad på principiella ställningstaganden måste vara kapabel att samtidigt försvara kampen för alla mänskliga rättigheter, dvs. civila och politiska såväl som sociala och ekonomiska rättigheter. I vårt partiprogram uttrycks den här inställningen flera gånger samtidigt som det glider förbi de stora problem som en sådan politik medför. Hur väger vi begränsningar i ekonomiska rättigheter mot begränsningar i politiska? Vi kan formulera det än brutallare – vilket är värst att svälta eller att förvägras rätten att påverka sin vardag? Går det överhuvudtaget att ställa dessa frågor? Kränker alla stater de mänskliga rättigheterna och hur skall skalan för att rangordna kränkningarna utformas?

Vänsterns Studentförbund har haft årsmöte

AV ALEXANDER REGANDER

Den 15 april 2004 höll Vänsterns studentförbund i Lund årsmöte. Ett tjugotal medlemmar samlades och röstade fram en ny verksamhetsplan och en ny budget för 2004–2005. Den avgående styrelsen la också fram en verksamhetsberättelse och redovisade ekonomin i föreningen.

Årsmötet beslutade att utöka styrelsen till sju personer. Anledningen till detta är att VSF är en framgångsrik och växande rörelse. Till ny ordförande valdes enhälligt Anders Hylmö. Anders var redan under föregående år en av de drivande krafterna i VSF. Många minns honom säkert från frontarbetet »Studenter mot EMU« i folk-

omröstningsarbetet förra året, och dessförinnan från fredsarbetet bland studenterna.

Under verksamhetsåret kommer VSF att arbeta för att ytterligare stärka sin organisation. Politiskt är det prioriterat att uppmärksamma och få universitet att motarbeta den sociala snedrekrytering som idag präglar akademien och den akademiska debatten.

En stark enad, radikal studentröst är viktig vid Lunds Universitet – inte minst när den studentpolitiska situationen länge gått mot individualisering och politiska alternativ glömts bort. VSF ser det som sin uppgift att samla progressiva studentröster under konkreta politiska studentkrav.

Integrationen i Lunds kommun är ett skämt!

En ny antirasistisk front har bildats i Lund. Här är deras plattform.

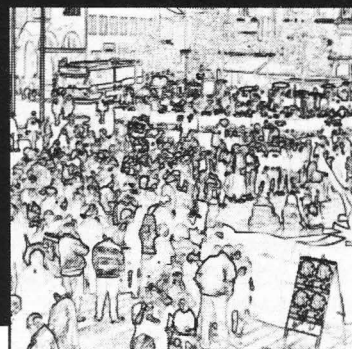
Kommunen är en av de miljonärstättaste i Sverige, men det finns folk som sover på gatan. Lunds kommun är en av landets snålaste. De främlingsfientliga partierna är på frammarsch, och nazisterna har återigen börjat fira den 30-november med polisens goda minne. I Professorsstaden trivs de rika, samtidigt som de kräver mer skattesänkningar. På Norra Fäladan och Klostergården härjar arbetslösheten fritt.

Om du kommer från Mellanöstern, Afrika eller Latinamerika löper du större risk att:

- Vara arbetslös
- Dina barn skickas till särskola
- Ha svårt att hitta bostad
- Bli trakasserad av myndigheterna

Allt detta är rasism. De rika gynnas av rasismen i samhället, eftersom det splittrar arbetarna, döljer de rikas intresse av att hålla lönerna nere och avleder folkets vrede. Du har rättigheter om du kämpar för dem!

- Lagen mot etnisk diskriminering har sina brister, men ger dig rätt att kräva att arbetsköparna behandlar dina anställningsansök-

Fler EU-motståndare till Bryssel – nej till superstaten

Uttalande av Vänsterpartiet Skånes årskonferens den 6 mars 2004

Genom ett rungande *nej* till EMU den 14 september spöade folket den ekonomiska och politiska eliten, som investerat hundratals miljoner och all sin prestige i att övertala oss att urholkad demokrati, försämrade välfärd och förlorat självbestämmande var bättre än dess motsats. Vi lät oss inte luras eller skrämmas. Tvärtom sa en förkrossande majoritet *ja* till demokrati, bevarat självbestämmande och utvecklad social välfärd.

EU-anhängarna i de borgerliga partierna och inom socialdemokratien förvägrar oss och motarbetar aktivt en folkomröstning, som är en självklar rätt i en fråga som innebär att vi skall fränsäga oss än mer av rätten att bestämma om politikens innehåll. Genom att vägra en folkomröstning om förslaget till ny grundlag för EU, visar de att de ingenting lärt, sett eller hört. Det är en skrämmande utveckling - i stället för att ta resultatet av folkomröstningen om EMU på allvar, går man åt rakt motsatt håll. Vi i Vänsterpartiet arbetar aktivt för att få

till stånd en folkomröstning kring förslaget till ny EU-konstitution.

Vi är övertygade om att alla som bor i Sverige vill få en chans att säga sin mening om en grundlag, som i praktiken innebär att man tar flera steg mot en superstat med eget försvar, där alla medlemsländer reduceras till delstater. Vi menar att även vi som bor i Sverige ska få en chans att tillbakavisa att EU-rätten ska gå före våra lagar och grundlagar, en chans att försvara den svenska alliansfriheten och säga nej tack till militärt samarbete, en chans att säga nej tack till en gemensam utrikesminister och en gemensam icke folkvald EU-president.

Vid valet till EU-parlamentet finns chansen att vinna igen, att ännu en gång ge maktablisemanget, som förvägrar oss en folkomröstning, en stor spark i baken. LO-medlemmar, kvin-nor och ungdomar som vill ha förändring och inser nödvändigheten av fler EU-kritiska röster i Bryssel kan välja Vänsterpartiet. Genom det valet får

vi fler EU-motståndare och EU-kritiker i EU-systemet, fler EU-parlamentariker som är konsekventa försvarare av demokrati, självbestämmande och social välfärd. Det är dessutom det enda vänsteralternativet - en röst på socialdemokraterna är en röst för mer överstatlighet och ett fortsatt bygge av superstaten!

Varje röst har en betydelse. Att stanna hemma på soffan är ett aktivt stöd till EU-anhängarna och dem som inte vill ha en folkomröstning kring konstitutionen. Fler EU-motståndare och kritiker innebär ett ytterligare ifrågasättande av hela EU-projektet och ett hinder för federalisterna att härja fritt.

I rond 2 spöar vi återigen det politiska och ekonomiska maktablisemanget genom att skicka röda EU-motståndare som säger nej till superstaten, till Bryssel. I rond 2 skickar vi en tydlig signal: Det är dags för en folkomröstning om EU-konstitutionen.

Då är det din röst som avgör!

VECKOBLADET – EN FEMINISTISK TIDNING

Vi behöver bli fler som jobbar med tidningen. I första hand behövs det fler tjejer som ställer upp – vi kan inte låta Veckobladet bli grabbarnas egen sandlåda.

ningar oavsett var du kommer ifrån.

- Du kan stämma krogar och andra ställen som vägrar släppa in invandrare.
- Du kan bekämpa svartmålningen av invandrare i medierna.
- Vi kan alla ena våra ansträngningar för att hjälpa papperslösa invandrare.

Här skulle till exempel Lunds olika fackföreningar kunna spela en mer aktiv roll, genom att organisera dessa kamrater. Detta skulle stärka löntagarkollektivet som helhet, våra möjligheter att höja lönerna, att förbättra arbetsvillkoren och så vidare.

Det finns alltså mycket man kan göra, men man måste våga höja rösten!

Vi har bildat Lunds Antirasistiska Front, och vi kämpar för:

- Att skapa opinion och sprida medvetenhet om rasismen i Lund och i Sverige.
- Att förändra Sveriges inhumana flyktingpolitik.
- Att stärka arbetarklassens enhet över nationsgränserna.

Vi är socialister, feminister och antirasister. Vi motsätter oss orättvisorna i samhället. Vi är för att försvara och utveckla välfärden. Vi kämpar mot rasismen i alla dess uttryck. Vill du veta mer, skriv till lunds_antirasistiskafront@yahoo.se

Framgångsrik aktion

Med nästan 200 aktivisters hjälp lyckades Mohammed Kalantari Shahrestami – en utvisningshotad iransk flykting – rymma från Invandraverkets förvar i Kirseberg i söndags.

AV JORGE CAPELÁN

Mohammed Kalantari hade varit gömd i Sverige sedan 2000. Han greps av polisen vid en ID-kontroll för ett par veckor sedan. Under slutet av förra veckan beslutades om att han skulle utvisas från landet.

Utvisningen skulle ha inneburit för Mohammed Kalantari en näs-

tan säker död, eller åtminstone fruktansvärd tortyr. Han torterades redan då han greps i Iran innan han kom till Sverige på grund av hans vänsteraktivism mot Mullornas regim. Väl i Sverige ägnade sig Mohammed Kalantari till hård kritik av regimen i Iran. Enligt det Iraniska Flyktingrådet i Sverige (IFRS) finns det »ingen politiskt intresserad iranier som inte känner till Mohammeds engagemang.» Hans tidigare politiska verksamhet, tillsammans med hans regimkritiska aktiviteter i Sverige kan vara anledning nog att döma honom till döden om han återvänder till sitt hemland.

Enligt en aktivist från Ung Vänster som Veckobladet har talat med samlades sedan tidigt i lördags en

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adress-
ändring sänds tidningen
i retur till Veckobladet.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tfn 046-13 82 13. Utes av Vänsterpartiet Lund. Prenumerationsavgiften, 250 kr/år, insättes på PG 174 59-9. **Ansvarig utgivare: Claes Regander, 046-12 30 52.** Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post eller använd postens adressändringskort.

grupp bestående av mest iranska aktivister runt förvaret i Kirseberg i Malmö för att försöka förhindra att utvisningsbeslutet verkställdes. De hoppades vinna tid för att Mohammed Kalantari advokat skulle hinna överklaga utvisningsbeslutet tidigt den dagen därpå.

I söndags samlades nästan 200 aktivister av olika vänster- och antirasistiska organisationer runt förvaret. Aktivisterna började anlända till platsen redan klockan åtta på morgonen, och de flesta av dem stannade tills klockan sex på eftermiddagen. De försökte blockera förvarets olika ingångar för att förhindra att Mohammed Kalantari skulle föras ut ur byggnaden. I första hand räknade de med att försena utvisningen så pass långt att Mohammed Kalantari skulle missa dagens enda flyg till Teheran.

Under tiden höll polisen en låg profil, med civila polisbilar som körde runt Förvarets ingångar för att testa aktivisternas ställningar. Vid tretiden kom det ett första besked från polisen om att utvisningsbeslutet inte skulle verkställas den dagen. De flesta demonstranter valde dock att stanna runt anläggningen tills omkring 16.30 eftersom det fruktades att polisen skulle svika sina löften och att Mohammed Kalantari skulle föras till ett annat ställe.

Vår källa berättar att när demonstranterna höll på med att äta lunch och göra sig redo för att avsluta aktionen kom en polisbil

till platsen tillsammans med en en helikopter och meddelade att de nu hade fått ett »utvisningsbeslut« från Migrationsverkets jour i Arlanda, och att utvisningsbeslutet skulle verkställas senare under dagen. Då beslutade de flesta demonstranter bosatta på rimligt avstånd från förvaret att stanna på plats och vakta hela natten tills Mohammeds advokat kunde lägga fram sitt överklagande.

Cirka 18.00 beslutade Mohammed att rymma genom att bryta en trång glasruta och ta sig igenom den, trots vaktens försök att hindra honom. Han hjälptes bort från plasten av några aktivister. I skrivandets stund (5/3) har polisen inte lyckats hitta honom.

Ansvar för affischer

I förra numret av VB publicerades ett öppet brev till Vänsterpartiets styrelse i Lund, skrivet av Ulf Nymark. Här svarar Claes Regander, vår ordförande och tillika sammankallande i årets 1 maj-kommitté.

Vänsterpartiet Lund arrangerar den 1 maj tillsammans med VSF och tre Ung Vänster-klubbar. Organisationsgruppen har beställt ett antal affischer och fördelat

dessa mellan organisationerna. Vänsterpartiet har i första hand affischerat på ett tiotal egna affischbockar för vilka tillstånd finns. Bockarna är delvis av undermålig kvalitet och jag kommer att föreslå styrelsen att successivt (under de närmaste åren) ersätta dessa med bockar av den typ Vänsterpartiet i Malmö använder. Hur snabbt detta kan ske är självklart en ekonomisk fråga och hänger delvis samman med i vilken utsträckning arvoderade och avlönade partimedlemmar betalar sin partiavgift.

Vänsterpartiet kan inte ta ansvar för vad enskilda individer i andra organisationer gör med de aktuella affischerna. Detta är inget försök att smita ifrån ett ansvar Ulf, utan bara ett enkelt konstaterande av faktum. Det stämmer att affischerna av nödvändighet funnits tillgängliga på lokalen. Att mot underskriven löftesförsäkran dela ut affischerna en och en är som du nog inser inte praktiskt genomförbart. Jag tycker naturligtvis att det är beklagligt att enstaka, troligen mycket unga, medlemmar i de arrangerande organisationerna inte har klart för sig vilka regler som gäller avseende affischering, men vill samtidigt poängtera att jag tycker att de olika affischeringsgrupperna generellt har genomfört sina uppgifter på ett bra sätt. Jag vill även passa på att uttrycka min uppskattning för att Ung Vänster och VSF väljer att arrangera den 1 maj tillsammans med partiet.
Claes Regander

Förra Skåne Social Forum blev en succé med över 7 000 besökare. I år har forumet växt ytterligare; Över 110 deltagande organisationer, 148 arrangemang och flera internationella gäster kommer till Lund.

**skanesocial
forum.org**

REDAKTIONEN INFORMERAR! E-POST TILL VECKOBLADET:

veckobladet@vansterpartiet.se
**BÄSTA SÄTTET ATT SKICKA BIDRAG
TILL VECKOBLADET ÄR PER E-POST.
SKICKA SOM RTF-FIL, ELLER
OFORMATERAD TEXT (TXT). KLISTRA
GÄRNA IN TEXTEN I E-BREVET.**

VECKOBLADET

- Detta nummer gjordes av: Alexander Regander, Jorge Capelán & Robert Nilsson.
- Redaktör för nästa nummer är Alexander Regander, 073-152 57 81.
- Manus sänds per e-brev till veckobladet@vansterpartiet.se. Manus mottages gärna i form av textfiler sparade som RTF. Det går också bra att skicka manus till Veckobladet; Svartbrödersg 3; 223 50 Lund.
- Vid utebliven tidning, ring Jorge Capelán, 046-211 80 93.